

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSEB INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTARIA

XXX. ÉVF.

1930.

MÁRCIUS.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZE GÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI
OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.

Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanenum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest.

VIRGÓ IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI | CUJUS NON SUM DIGNUS...

TARTALOM: *Mátrai Gyula dr.*: Védőszentünk. — *Szekely László dr.*: Verbum supernum prodiens. — *Kerner István dr.*: Jézussal és Jézusért. — *Dr. Schlauch Gézáne*: A Budapest-belvárosi Oltáregyesület életéről. — *Nemo*: Szent József. — *Krónika*.

Kérdést (intézett hozzánk valaki, hogy melyik a helyes a tabernákulumon belül vagy kívül alkalmazni a csipke függőnyt?

Felelet: A függőnyt (konopeum) a szentségházra kívül írja elő az egyház. Bár szép a benti függöny, de nem praktikus, nem előírásos és nem pótolja az előírt konopeumot. A konopeumnál a napi liturgikus színe mellett meg van engedve a fehér csipkefüggöny állandó használata is. (Dec. 3085 ad. 10. S. R. C.) Szentségkítételkor fehérszín van előírva, Dec. S. R. C. 1615 u. o., ha szentségházas oltáron rekviem van, akkor a konopeum ez alatt — eltekintve a nap színétől — violaszínű. (Dec. S. R. C. 3562.)

***

Sz. ü. T. S. Oberwárt. Köszönöm kedves lapját. 1. Ez a kívánság nem teljesíthető, mert tetemesen megnövelné a kiadási költségeket és sokan nem tudnák a dupla előfizetési díjat megfizetni. 2. A skapuláré beszerzésére a Korda boltot Budapest, VIII., Mikszáth Kálmán-tér 3. ajánlom. 3. Utánvéttel.

***

Thurston-Horváth: Harding Szent István élete: A «Szentek Országá»-ban jelent meg a ciszterci-rend nagy apostolának élete. Elsősorban a rendi tagoknak van szánva, de sokat tanulhat belőle mindenki, akit vonzanak a lelkiélet magasságai és mélységei és szereti látni a kegyelem hőseit, mint állják meg helyüket és mint tanítanak bennünket is, hogy ne féljünk Krisztust követni, «mert az ő igája édes, az ő terhe könnyű».

***

Dr. Huszár Elemér: Házassági kis kátéja a keresztény kis könyvtárnak értékes új tüzete. Igen értékes kis vezérfonal a jegyesoktatónak és teljesen kimerítő világos előadása a házasságról való tudnivalóknak a fiatalság számára.

***

Szent Imre kalendáriumot is adott ki az idén a Szent István-Társulat. Gyönyörű miniatúrdíszítésekkel, a naptárlapokkal szemben, Szent Istvánnak fiához intézett egy-egy intelme foglal helyet gyönyörű dekorációval.

***

Dr. Hóka Imre, a Szent Gellért sziklatemplom lelkésze «Szent Imre Emléke» címen kiadta hat konferenciáját. 1. A család, hol Szent Imre bölcsője ringott. 2. Szent Imre a nevelés iskolájában. 3. Szent Imre a «magyar holnap» köszöntött tavasza. 4. Szent Imrés jellemek «a mi értékeink.» 5. Nefelejcszálak Szent Imre sírján. 6. Az első magyar gladiátor Christi nyomdokain. A konferenciákat időszerűség, kellemes stílus és értékes tartalom jellemzik. Szívesen ajánljuk. Megrendelhető a szerzőnél Budapest, I., Fehérvári-út 13. Példányonként 1 P, ifjúság számára 10 példánytól à 80 fill.

Védőszentünk

AMIKOR a kommun utáni nehéz időkben az Oltáregyesület is válságba jutott, dr. Babura László, akkori ügyvezető-igazgató javaslatára Szent Józsefhez folyamodott a Központ s ünnepélyes felajánlással védőszentjévé választotta őt is.* Szent József segítsége nem is maradt el; a B. O. K. Oe. rövidesen nemvárt segítséghez jutott s az országcsönkítés miatt elvesztett fiókegyesületeit is hamarosan pótolták ujak.

Szent József iránti mélységes hála indít bennünket arra, hogy az Örökimádás mélyen tisztelt olvasóinak a figyelmét is Őreá irányítsuk.

Az egész március Szent József hónapja. Az Örökimádásban minden nap elimádkozzák litániáját és március 19-én ünnepélyes szentmisével is hódolnak védőszentünknek. Igen sokan az év minden szerdáját külön is e nagy szent tiszteletének szentelik. Olaszországban már 18. évfolyamában van Szent József kedves folyóirata, az *«Ite ad Joseph!»* (Menjetek Szent Józsefhez!) Ünnepe másutt kötelező nyilvános ünnep. Mit tegyünk tehát mi is Szent József tiszteletére?

1. *Tekintsünk reá nagy bizalommal!* Szent József a Szűzanya után legközelebbi rokona az Úr Jézusnak, aki ezt a rokonságot a legértékesebb áldozatok árán tette örökértékűvé s mintegy lekötöztette neki a jó Isten, hogy láthatatlan atyaságának látható helyettese volt a földön. — Szent Józsefet ott látjuk az égben egészen közel az Úr Jézushoz, aki mintegy reája bízta most egyházának gondnokságát, mint egykor a földön is Szent Józsefé volt a Szentcsalád gondja.

2. *Gondoljunk gyakran mélységes lelki életére és erényeire!* A nagyon mély lelkű emberek és nagy gondolkozók keveset beszélnek. Szent József is ilyen. A Szentírásban sehol nem olvassuk róla, hogy ezt vagy azt mondotta volna, de annál inkább látjuk őt az engedelmesség útján. Olyan áldozatokat kívánt ez az út sokszor tőle, hogy csak teljes önlegyőzéssel volt képes reá. Lelke szépséges liliomából áradt az ehhez szükséges erő

* Szent Paszkál mellé.

s ennek a tiszta lelkiületnek vakító fénye világította meg előtte az emberi elme előtt ismeretlen és érthetetlen titkokat.

3. *Kövessük őt az Úr Jézus iránti áldozatos szeretetben!* Szent József életében úgyszólván minden erre tanít. Az Istenhez való hűség, a Messiásvárás szent áhítata és a Megváltó fölnevelésének gondjai minden földi ellenszolgáltatás nélkül, olyan példaadás, amely nemcsak csodálatra, de követésre is méltó az Oltáregyesületben. Szent Józsefekre is a visszavonult, igénytelen, rejtett életet élő Jézus volt bízva, mint mireánk van most a Szentostya színe alatt. Mitőlünk is pusztán önkéntes szeretetünk szolgálatait fogadja el. De nekünk már ott van Szent József példája és sokkal kisebbek az áldozatok is, amelyeket tőlünk kíván. Nem mi vagyunk az elsők, az úttörők, hanem egész története van előttünk a legméltóságosabb Oltáriszentség kultuszának. A szentség ház előtt nemcsak örökmécsesek pislognak, hanem az Eucharisztia nagy szentjei fényes reflektorokként vetítik hitük, imádásuk és szeretetük sugárözönét a legméltóságosabb Oltáriszentség felé. Mi látjuk az Eucharisziát évszázadok történetén átragyogni és számtalan probléma fölött mintegy a katolikus egyház legfőbb összefogó erejeként szerepelni. Minket a saját gyengeségünk is indít az Eucharisztikus Jézus keresésére, mert amit Szent József az Úrnak előlegezett, mi csak az Úr Jézus kegyelmének erejével tudjuk nyújtani Neki.

Járjunk Szent József nyomdokain védőszentünk hónapjában és iparkodjunk minél hűségesebben elsajátítani az Isten iránti tökéletes engedelmesség és áldozatokkal is igazolt szeretet erényeit, mint az oltáregyleti élet elengedhetlen alapját.

Dr. Mátrai Gyula.

VERBUM SUPERNUM PRODIENS.

Az Ige Atyjánál maradt,
S az égből mégis földre szállt,
S alig kezdte meg nagy művét,
Az élte már is estre vált.

Még mielőtt apostola
Az ellenségnek adta át,
Jézus — mint égi kenyeret —
Széjjelosztotta önmagát.

A szent test s vér két szín alatt
Övéi kis körébe száll,
Hogy így legyen az emberé,
Ki testből és lélekből áll.

Születve pályánk társa lett,
A végső estén: ételünk,
A Golgotán a lelkünk ára,
A mennyben; örök életünk.

Ó, üdvözítő áldozat,
Ki megnyitod a mennyeket,
Lásd, háború van, harc dühöng:
Ó, add erőd, segélyedet!

Dicsértéssel örökre ó
Háromszemélyű Istenünk,
Kit életünk adójaként
Tisztelhetünk, szerethetünk.

Amen.

Székhely László dr.

Jézussal és Jézusért.

Elmélkedés Szent József havára.

DÁRCIUS havában gondolataink sokszor foglalkoznak az ószövetség legnagyobb patriarchájával, Szent Józseffel, kit az isteni Gondviselés öröktől fogva kiválasztott, hogy a földre szállott Istennek, a megtestesült Igének, a gyermek Jézusnak nevelőatyja legyen. Ha őt dicsérni és magasztalni akarjuk, eszünkbe jutnak Szent Vazulnak szűz Máriára mondott dicsőítő szavai: «Koszorút akarsz fenni Mária homlokára s pedig olyat, mely méltó a Szűzhöz, úgy csak pár szóval fond meg azt: Mária kitől született Jézus». Hasonlóan kell eljárunk, ha Mária szűztiszta jegyesének homlokára akarunk koszorút fenni, csak pár szóval szabad azt megtennünk s e pár szó, mely méltóan illeti meg őt: a férfiú, ki Jézussal és Jézusért élt.

Jézussal élt.

Ott találjuk Szent Józsefet a betlehemi istállóban, amint jegyesével, Máriával együtt hittel, reménnyel és szeretettel fogadja a világba lépő isteni Megváltót. A Szentírás ugyan azt mondja: «Tulajdonába jöve, de övéi nem fogadák be őt» (Ján. 1, 11); de ez, ha áll is a betlehemi rokonokra s az egész zsidó népre, nem áll Szent Józsefre és szűz Máriára, akik annál nagyobb hittel és szeretettel fogadták körükbe az isteni gyermeket s úgy hozzáfűzték életéhez életüket, hogy már többé el sem váltak tőle.

Elmenekülnek messze idegenbe, hogy Egyiptom földjén is Jézussal legyenek. Vele térnek vissza a Szentföldre, hogy ott Szent Józsefnek bölcs megfontolása után nem Jeruzsálemben, nem is Bellehembben, hanem a kis Názáretben építsenek hajlékot a szent család számára. S mily egyszerűen, de mégis Isten és az emberek előtt is, mily kedvesen folyik itt az élet. Mária és Szent József Jézussal ébrednek, vele együtt végzik a reggeli imát és az elmélkedést. Jézussal együtt kezdik a napi munkát s vele együtt zengik a munka közben is az Istent dicsőítő szép himnuszokat, zsoltárokat, énekeket. Jézussal együtt mennek az ünnepnapokon templomba, hogy ott Isten imáadására bemutassák az áldozatot. Jézussal együtt térnek vissza az otthonba, hogy ott együtt viseljék az élet terhét, a szegénységnek nélkülözéseit, az emberek bántalmait és mindenben hűen teljesítsék a mennyei akaratát. Szent József a názáreti házban azon nagy megtiszteltetésben részesült, hogy minden nap Jézussal lehetett, szűz Máriával együtt legtöbb része volt kegyeiben.

S hogy mi volt Szent József számára az élet Jézussal, azt csak akkor fogta fel igazán, amikor egy pár napra elvesztette őt. Hogy mennyi

gonddal, atyai fájdalommal kereste őt, visszatükröződik hűen Mária szavaiból: «Gyermekeim! Miért cselekedtél így velünk? Ime atyád és én bánkódva kerestünk téged» (Luk. 2, 48). Az agg Jákob öröme nem volt oly nagy, mikor meghallotta, hogy József fia él, mint amily nagy volt Szent József öröme és boldogsága, mikor megtalálta a 12 éves Jézust a jeruzsálemi templomban. Hisz ő nemcsak testben élt Jézussal egy házban, egy fődél alatt, de lélekben is állandóan vele egyesülve élt. Első gondolata kora reggel a gyermek Jézus volt s ha a fáradságos napi munka után nyugovóra tért, utolsó fohásza is Jézus volt. Ki tudná elmondani és megszámolni, hogy napi munkája közben is mennyit foglalkozott lelke Jézussal. Lelki életének központja volt Jézus. Erősebb volt az ő hite, mint Ábrahámé, nagyobb a reménye, mint Izsáké és Jákobé, tisztább volt szíve, mint az egyiptomi Józsefé és nagyobb volt Jézus iránt való szeretete, mint az összes pátriárkáké és prófétáké. S ha mi boldognak magasztaljuk Szent Pétert azért, mert a hullámzó tengeren Jézus kezébe tehetette kezeit s kéz a kézbe téve járhatott a habok felett vagy dicsóítjuk Szent János evangelistát azért, mert az utolsó vacsorán lehajthatta fejét Jézus keblére, mennyire inkább kell boldognak mondanunk Szent Józsefet és magasztalva áldanunk őt azért, mert ő vezethette kezénél fogva Jézust és az ő tiszta férfiúi keblére maga az Úr Jézus hajtotta le gyöngéd szeretettel isteni fejét. S ha az apostolok földi életének mérhetetlen boldogságot és kifogyhatatlan lelki örömet jelentett az a három év, amit Jézussal együtt töltöttek, mily boldogságnak, kegyelemnek forrása volt Szent József számára az a harminc esztendő, amit Jézussal együtt élt végig Egyiptomban és Názáretben a szent családnak körében.

Jézusért élt.

Ha már Jézus pusztá jelenléte a názáreti házban s az élet vele együtt egy fődél alatt Szent József számára a lelki örömeknek és isteni kegyelemnek kiapadhatatlan forrása lett, úgy az élet Jézusért, Jézus szolgálatában megbecsülhetetlen érdemeknek lett az okozója. Attól a pillanattól fogva, hogy az Isten angyala így szólt hozzá: József, Dávid fia! ne félj elvenni Máriát, a te feleségedet, mert ami ő benne fogantatott, a Szentlélektől vagyon. És fiat fog szülni, kit Jézusnak fogsz nevezni, mert ő szabadítja meg népét bűneitől (Mt. 1, 20, 21.) — csak Jézusért él, csak reá van gondja, irányában szíve is, érzelme is egészen atyai s bár természeténél fogva nem atyja, azzá lesz érzelmeinél és atyai szorgos gondviselésénél fogva. Midőn szent karácsony éjtszakáján először hullott térdre, hogy imádjá fogadott gyermekét és Istennek szent Fiát, mikor először zárta őt karjai közé és az első munkáját elvégezte Jézusért, akkor érezte, hogy mily nagy fokban növekedett szívében a szeretet az isteni gyermek iránt. Ő szerette Jézust,

mikor a világ gyűlölte őt. Ő hitt benne, mikor a világ megtagadta őt. Ő imádkozta Jézust, amikor a világ nem hitte istenségét s mikor gögös hitetlenségében üldözni kezdte, harminc éven át ő védte meg és tartotta fenn a világ számára Megváltóját. Fáradságos munkával szerezte Jézus számára a mindennapi kenyeret s kész volt Jézusért életét, utolsó csepp véréért is feláldozni. Nincs még egy szent, kinek élete, minden cselekedete, az élet legkisebb megmozdulása is annyira kizárólagosan és egyedül Jézusért folyt volna le, mint Szent József. Ezzel és ezért érdemelte ki az égben nyert nagy jutalmát, mely nagyobb minden szent dicső koronájánál: mutatja, hogy mily nagy értéke van Isten előtt az egyszerű munkás visszavonult életnek is, ha az Jézusért történik.

Loyolai Szent Ignác sokszor hangoztatja, hogy az elmélkedő lélek önmagára reflektáljon s úgy szedje össze elmélkedésének gyümölcsseit. Kérdezd meg tehát önmagadtól: vajjon az én életemet is lehet-e rövidesen e két szóval jellemezni: *Jézussal — Jézusért*. Jézussal élek-e én is, mint szűz Mária és Szent József. A szerzeteseknek megadatott az a nagy kegyelem, hogy egy földi alatt lakhatnak a szentségi Jézussal. De mit használna nekik e kitűntető szeretete az Úr Jézusnak, ha lélekben nem laknának állandóan vele.

A világiak nem oly szerencsések, hogy Jézus oly közel lakozzék hozzájuk s mégis mily boldogok, ha lélekben állandóan vele laknak, vele élnek. Ha reggelenként fölkeresik Őt a templomban, a szent áldozásban egyesülnek a szentségi Jézussal és a kenyér színe alatt a lélek szent templomában viszik haza, hogy az Úr állandóan velök legyen s az ő egész életük Jézussal együtt legyen. Boldogok, kik ennél is tovább mennek és lélekben még tökéletesebben együtt élnek Jézussal, ha reggel fölkeléskor első gondolatjuk az Úr Jézus, ha este utolsó szavuk Jézus, ha naphosszat munka közben is el-elröppen ajkukról a fohász: Jézus.

S míg az élet gondja, üzi-hajtja őket a kenyérkereset, a megélhetés után, el nem felejtik az apostol intő szavát:

«Akár esztek, akár isztok, akár bármi mást tesztek, mindent Isten dicsőségére cselekedjétek» (1 Kor. 10₃₁) és «bármit cselekesztek szóval vagy tettel, mindent tegyétek az Úr Jézus Krisztus nevében». (Kol. 3₁₇) Jézus Krisztussal együtt élve minden helyen és minden időben, Jézusért élve, minden tekintetben kövessük a dicsőséges Szent Józsefet itt a földön s részünk leszen egykoron az ő mennyei dicsőségében.

Dr. Kerner István.

Az Oltáregyesület pénzért semmiféle egyházi ruhát nem készít. Amit ad, azt ajándékképpen nyújtja a rászoruló szegény templomoknak.

A vásárolni szándékozónak azonban bármily egyházi szer beszerzése dolgában szívesen szolgál útmutatóval.

A Budapest-belvárosi Oltáregyesület életéről.*

A belvárosi fiókkoltáregyesület 1928 febr. havában alakult újjá. Kedves Oltáregyesületi Testvéreim beérik azzal, ha egész egyszerűen elmondom Önöknek, mily csodálatosan működött az Úr Jézus a belvárosi asszonyok lelkében, mely működés folytán ma módomban van sok szépet elmondani e nekem oly kedves fiókkoltáregyesületről.

Mindenki tudja itt bizonytal, mily fontos szerepet játszott a Magyarországi Oltáregyesület történetében a Belváros. Hisz ott állt és áll a Piaristák rendháza, mely rendnek egyik tagja Trautwein igazgató volt boldogemlékü Cziráky Jánosné grófnéval egyetemben az Oltáregyesület megalapítója. Ott áll az Angolkisasszonyok zárdája, ahol az egyesület bölcsője ringott és ott káplánkodott és élesztgette a lelkekben az Eucharisztia iránti szeretetet a lánglelkű apostol, Kánter Károly; körülötte tömörültek a belváros leglelkibb asszonyai, élükön kedves alelnöknőnkkel, Kiss Aladárné öméltségével. Mi természetesebb, hogy ilyen vezetés mellett ezek a lelkek csodákat tudtak mívelni, csodáit a szeretetnek, és az áldozatkészségnek és a legfőbb csodát, létrehozni ezt a szép központi székházunkat, gyönyörű, az Örökimádást szolgáló templomával együtt.

De szomorú napok következtek ősrégi templomunk számára, a szentéletű belvárosi káplánt, Kánter Károlyt, előljárói a várkapolna plébánosává nevezték ki és az Erzsébet-híd építésével szép templomunk el lett temetve, egy igazi gödörbe került, melyből a feltámadás alig látszott lehetségesnek.

Ezenkívül súlyos válság is meglátogatta templomunkat: elaggott plébánosunk helyét éveken át adminisztrátorok látták el, kik állásuk bizonytalansága miatt újabb kezdeményezést nem akartak megpróbálni. Nem csoda, hogy ezekután a publikum nehezen hozzáférhető templomunktól elszokott.

Hogy a belvárosi fiókkoltáregyesület is megszenvetde e sok csapást, ez csak természetes, éveken keresztül csak úgy tengett-lengett és a havi imádási órán kívül alig adott életjelt.

Végre azonban ütött a keresztény renaissance órája a Belváros számára Ft. dr. Bednárz Róbert plébánosrá történt kinevezésével, aki azóta nagy szeretettel, energiával és hozzáértéssel igyekezett pótolni a régi mulasztásokat, ősrégi és rangban legelső főplébániatemplomunkat az őt megillető helyre emelni. Ő volt az, ki Ft. dr. Hauser Ignác káplán úr személyében új lelkievetőt adott a belvárosi fiókkoltáregyesületnek és ezzel megindította az újjáébredést. Ez a lelkes fiatal pap elhatá-

* Dr. Schlauch Gézáne vezetö elnökne beszámolója.

tározta az egyesület újjászervezését és e célból személyesen fölkereste a Belsőváros buzgó családait és e családok asszonyait azután összehívta 1928 Február havában egy szűkebb értekezletre. Ez az első gyűlés választott a kerületünkben lakó Klebelsberg Kunóné grófné önmagyméltóságában védnőknőt és Tóry Emilné és Szőke Gyuláné önméltóságaikban elnöknőket és bízott meg engem az ügyvezető elnöknő teendőivel; ezen első értekezleten jelenlévő hölgyekből alakult meg a választmány is. A következő lépés egy nagy közgyűlés összehívása volt, melyhez a címetek Egyházközségünk irodája szolgáltatta és melyen ft. apátplébánosunk elnökölt és ft. Tiefenthaler igazgató úr mondott a legméltóságosabb Oltáriszentségről magasszárnyalású beszédet. E beszéd hatása alatt történtek az első jelentkezések, még pedig oly szép számmal, hogy megkezdhattuk csoportonként a kisebb szervező és oktató összejöveteleket.

Helyiségünk még ez időben nem volt, így ezek az én lakásomon folytak le.

Három ily jellegű összejövetelt tartottunk, melynek kapcsán már kibontakozott az a lelkes gárda, mely még ma is fiókoltagyesületünk tűzpróbás magvát képezi. Ez összejövetel alatt betöltettek a jegyzői, pénztárnoki és kincstárnoki állások és jelentkeztek a terjesztők és oltárgondozók. Egész szervezetünket az Oltáregyesületi Útmutató szerint építettük fel, híven ragaszkodva előírásaihoz.

Már egy hónap múlva meg tudtuk indítani szerdai kézimunkaóráinkat, melyek felváltva Szőke Gyulánénál és nálam tartattak és havi templomi imádási óráinkat, mely vasárnap délutánról minden első pénteket megelőző csütörtök est 1/27 órára lett áttéve, tekintetbevéve a családanyákat kiknek vasárnap nehéz elhagyni családjaikat.

Imádási óráink rendkívüli meghittsége és szépsége lelki vezetőnk ft. Hauser káplán úr nagy érdeme, ki oktató és buzdító beszédeivel a legméltóságosabb Oltáriszentség különös szeretetére és szolgálatára képzi ki a lelkeket. Lelkes munkájának gyümölcseit a reakövetkező napon, a hó első péntekjén aratja, mikor is egy isteni szeretettől áthévitett asszonygárda fogadja szívébe az eucharisztikus Úr Jézust.

A beszédet megelőzi a tudnivalók kihirdetése, melyek között sohse hiányzik a buzdítás a következő napi közös szentáldozásra és a szerdai munkaórára és a felszólítás, hogy imaóra után a sekrestyén át távozzanak és a kitett íveken nevüket aláírják, miáltal mindig módunkban van tagjaink buzgóságát ellenőrizni. A szentbeszéd után 20 perces csendes imádás van, majd litánia és ima az egyesület élő és holt tagjaiért, utána egy művészi énekszóló következik és végül a legméltóságosabb Oltáriszentséggel való áldás.

Igen kedves és családias jellegű az imádási órát követő negyed-

óra a sekrestyében, mikor is testvéries szeretetben egyesülve körülvesszük lelkivezetőnket és vele a szükségeseket megbeszéljük.

A kézimunkák irányítását egy igen szorgalmas gárda élén nagy buzgósággal Gessler Józsefné és Vermes Béláné testvéreink végzik. Egyelőre még (szept. óta szép kis otthonunkban, Váci-u. 45. alatt) mindig saját templomunk szükségleteit kell ellátnunk, melynek egyházi ruhafőlszerelését igen rossz állapotban vettük át.

Hogy mi mindent varrtak eddig Testvéreim, erről már egyszer beszámoltunk kedves lapunban, hivalkodás volna azt ismételni, elég csak annyit felemlíteni, hogy szorgalmas hölgygárdánk tudása e lefolyt két év alatt csodálatosan kifejlődött, úgy, hogy ma már a legművészebb munkákra is, aranyhímzés kivételével, vállalkoznak. Az anyagokat részben a templomalapból fedezi ft. apátplébánosunk, részint Szénásy Gyuláné ömértósága juttatja nekünk.

Miután az Oltáregyesületnek az a célja, hogy a társadalom minden rétegéből toborozza az eucharisztikus lelkeket, *törekvésünk oda irányul, hogy mindenki egyforma elbánásban részesüljön, hogy minden Oltáregyesületi testvér annak a szeretetnek melegét, mely a legméltóságosabb Oltáriszentségből kiárad, a testvérek egymással való érintkezésében is érezze, miért is elfogadtuk a «testvér» megszólítást, melyhez csak a keresztnévet csatoljuk.* Ezáltal a melegséget kizáró címzések elesnek és az érintkezés családiasabbá válik.

A tagdíjat mindenki saját maga, körülményeihez képest állapítja meg, a tagdíjak majdnem teljes egészben a központba lesznek továbbítva. Ez ideális helyzetet ft. apátplébánosunk és egyházközségünk nagylelkűsége teszi lehetővé, kik a nyomda- és postaköltségeket magukra vállalták.

Ez a nagylelkűség lehetővé teszi még körlevelek gyakori szétküldését, mit egy hatalmas eszközhöz tartok a buzgóság fenntartására.

Már említettem, hogy minden oltárnak van egy vagy több gondozója, — ez áldozatos lelkek munkájának eredménye, — hogy eddig elhagyott templomunk oltárai és szobrai állandóan szép virágdíszben és tisztaságban pompáznak. Vannak akik nagy szeretettel mossák a templomi fehérneműeket, ajándékoznak csipkéket és oltárterítőket és van aki a bethlehemi jászol villanyos kivilágításáról gondoskodott. Hogy kik azok, kik a legméltóságosabb Oltáriszentség iránti szeretettől ösztökélve ez áldozatos munkásságot kifejtik, ma nem mondom el, mert nem akarom e drága lelkek érdemeit csökkenteni. Egy gyönyörű kis lelki kölcsönkönyvtárt is úgy hordtak össze buzgó testvéreim, melyből minden szerdán mindenki hazaviheti a nekivaló lelkiolvasmányt. A kézimunka délutánjainkat imával kezdjük meg, mikor is mindenki imaszándékot jelenthet be, melyekért külön egy-egy Üdvözlégyet mondunk el; munkaközben érdekes olvas-

mányokkal és a folyó ügyek megbeszéléseivel törekszem kedves testvéreim figyelmét lekötni. Ugyanakkor intézem el az új tagfelvételeket és tagdíjak beszedését is.

Hogy ezentúl körmenetek alkalmából kifelé is dokumentálhassuk létezésünket, egy művészi szépségű zászló beszerzését határoztuk el. Sok tanácskozás, tervezetés eredménye, beuroní ó-keresztény stílusban tartott szép zászlónk, melynek ünnepélyes beszentelését ft. *Mészáros János* érseki helynök úr ömértósága volt oly kegyes a múlt év okt. havában elvégezni. A költségeket gyűjtésből, a szegek árából hoztuk össze, a még hiányzó összeget Egyházközségünk adta. A zászlóanyai tisztre oly boldogok voltunk, minden oltáregyesületi tag ragyogó példaképét, *Kiss Aladárné* ömértóságát megnyerhetni.

Nagy lelkesedéssel kapcsolódott bele a belvárosi Oltáregyesület szent Atyának jubileuma alkalmából központi vezetőségünk által megindított egyházi kegytárgyak gyűjtésének akciójába is. Hogy ez nálunk oly jól sikerült, egy gondolatnak köszönhető, melyet az Úr sugallt. Az adakozóknak azt indítványoztuk, hogy egy-egy kedves halottjuk vagy családtagjuk nevét véssék bele a kegytárgy belső talapzatába, miáltal a misszionárius állandóan megemlékezhet a szentmisemondásnál e kedves lélekről és így ez az adomány úgy szolgálja e lélek javát, mint egy misealapítvány. E gondolat hatásának eredménye a 2 monstrancia, 2 cibórium, 6 misézókehely, 1 misekönyv, 1 csengetyű, 1 füstölő és 1 tömjéntartó, mellyel a belvárosi fiókkoltáregyesület e gyűjtésben részvett és mely adományt ft. *Mátrai* igazgató úr volt oly kegyes személyesen átvenni.

Ezzel az elmúlt két év történetét befejeztem, boldog volnék, ha sikerült volna kedves Oltáregyesületi Testvéreimnek megmutatni, hogy mennyi jóra való készséget helyezett el az Úr Jézus a lelkekbe, mely készség csak az indító szóra vár, hogy a szív rejtekéből kipattanva, a legszebb teljesítményekre képesítse az embereket. Ne késlekedjünk tehát az indító szóval, e hívogató gesztussal és akit az Üdvözítő vezető szerepre kizemelt, ne vonakodjék, ne spóroljon magával, adja oda szívét, lelkét minden képességet és erejét ennek a szép hivatásnak, hogy hang legyen a pusztában, mely pusztá az Úr Jézus különös segítségével egyszerre visszhangzani fog a kicsinyek és nagyok, az öregek és fiatalok felfigyelésétől, kik örvendezve és boldogan fognak sereglenni a Krisztus király legszemélyesebb szolgálataira. Hogy ez így lesz higgyék el nekem, megpróbáltam.

Adja Isten, hogy úgy legyen.

Dr. Schlauch Gézáné.

A központi bizottság december végéig beérkezett 179 kérvényt bírálta el. A kérvényező templomok mind-

egyike részesül a Központ erejéhez mért segítségben. Az adományok között hét mennyezet szerepel.

Szent József

ANAGY nevű Gay püspök «Elévation című és egyik legmagasztosabb munkájában, élénk rajzolja megváltónk kiseded korának azt a szakaszt, amikor Mária isteni Fiát kebelén látjuk és a Szűz Anya azzal a gondolattal adja anyai tejét Isten Fiának, hogy a bűnös világ megváltóját táplálja.

Igen helyesen mondja egy szintén híres író, mikor Urunkról így ír: «Ime az Igének örökkön tartó arculata. Áldozat ez az Ő teremtett képmása, melyet mindörökre megtart, ő Doktor, Apostol, Próféta, Isten imádásában elmerülő, de mindenekfelett áldozat és üdvözült Főpap».

Ha, Mária mikor Jézust szíve vérével táplálta, át volt azon érzéstől hatva, hogy a Világ megváltójának ad életet, ha lelkének minden megmozdulásával a megváltás munkájából kivette részét, és ezáltal azt előmozdította; nem való-e az is, hogy Józsefnek, akinek ugyan nem adatott még a Kálváriát átélni — megvolt missziójának az az öntudata, hogy neki jutott osztályrészül az Emberiség Megváltóját szintén táplálni, nevelni. — De ne elégedjünk meg azzal, hogy csak az előtt a bájos kép előtt álljunk meg, amikor Mária a kisededet örömteljesen Szent József karjaiba teszi, és az isteni Gyermekek nevelő Atyának nyakát átöleli és enyelgésével még az angyalok féltékenykedését is felkölti.

Nem, — Szent József épúgy, mint Szent Arája, mikor tekintetüket szüntelenül Jézusra, a Megváltóra függesztették, épúgy egyesültek Jézus áldozathozatalában, mint amikor a pap és a keresztény hívő lélek az oltárra emeli szemét, hogy az isteni áldozattal egyesüljön. Így egyesült József is Jézus áldozathozatalával.

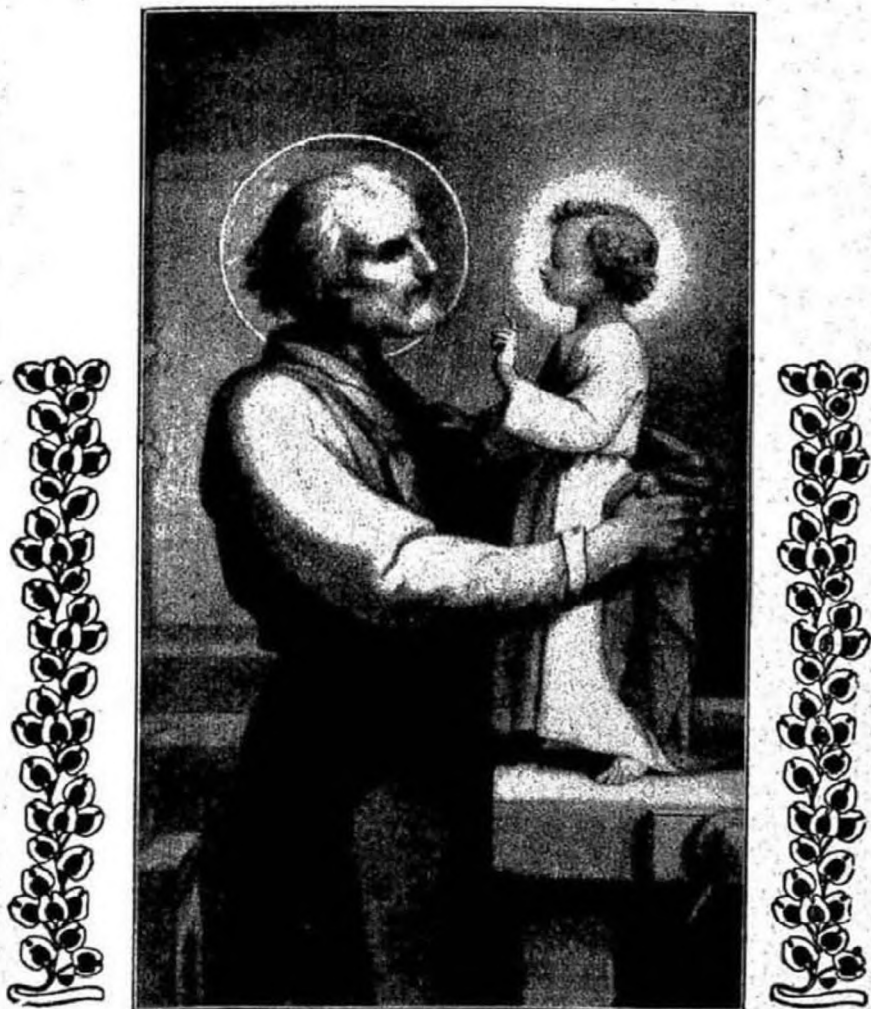
Az a kép, amelyen a Szent Pátriárkát mutatja a serdülő Jézussal oldalán s látjuk, amint Jézus a távol messzeségben, próféta vezérképpen keresztjét mutatja, halvány fogalmat ad nekünk Szent József életének mikénti folyásáról. Az Egyház, aki jóváhagyta a hét öröm és a hét fájdalomnak ájtatos gyakorlatát, a hívő lelkeket e titkok ájtatos szemléletébe látszik bátorítani. Szent József életének e hét körülményeiben látjuk, hogy az áldozatok hozzatallával okozott fájdalom, mily magas fokig szentelte meg minden örömet.

Az Ótestamentum törvénykönyvében az áldozatok bemutatásakor, a Leviták azon törvényét látjuk, mely az áldozatra szánt állat megsózását írja elő. Az írásmagyarázók e rendelkezés értelmét úgy tanítják, hogy a só az áldozathozatal szellemét jelenti, jelképezi.

Ha most az életben körültre tekintünk, nem azt vesszük-e észre, hogy manapság a társadalom összes rétegeiben semminek sincs oly nagy

hiánya, mint az áldozathozatal szellemének, hiányzik a lemondás szükséges voltának a fogalma. — Az Urunk Jézus által is felemlített só elvesztette erejét?

A modern felfedezések zöme mind oda irányul — hisz végered-

ményében ez a céljuk is, hogy a mindennapi élet összes nehézségeit elhárítsák s a legkisebb erőfeszítésnek elejét vegyék. E tényben rejlik nagyrészt a bábszerű, gerinc nélküli nevelésnek a titka. A fizikai életbe hozott könnyítések túlzása, az erkölcsi élet terén is érezteti hatását, mert a túlnagy kényelemszeretet kiirtja a modern ember lelkületéből az

utolsó szikráját is, a magasabb, szebb, de áldozatokkal járó élet utáni vágynak s ezáltal jellemét gyengíti és lealacsonyítja.

De a keresztény léleknek, különösen az eucharisztikus lelkületűeknek, amilyennek minden oltáregyleti tagnak lennie kell, kötelessége ez áramlat ellen küzdeni. — Atyáink hitéletéből merítsünk reá erőt, az első századok kereresztényeitől tanuljunk bátorságot, kövessük példájukat. Ne higyük, hogy e kissé szigorú lelkiség csak a papok, vagy Istennek szentelt életűek kizárólagos osztályrésze. Az Evangélium szelleme minden lélekhez egy formán szól. Szeretnénk itt egy aszketikus író sorait idézni, aki mikor az áldozathozatalról ír, a hét szentséggel való egyesülését említi fel. Felségesen szépen fejtegeti a házasság szentségét, gondolatait remekül veti papírra. Nekünk is úgy tetszik, hogy egy gondolat sem megkapóbb, mint az, amely a házasságot érinti, azt a házasi életet, amelyben még található keresztény érzület, amelynek nyomán az áldozat hozatal készsége fakad. De hogy új és ily érzéssel telített életünk legyen, a fiatalok, — különösen a leányok lelkületét kellene arra nevelni, hogy mint hitvesek, anyák, tudnák, akarnák a lemondást, az áldozathozatalt gyakorolni. Miért tűnik el napjainkban a családi béke, áldásthozó és terjesztő légkör? Mert leányaink, asszonyaink nem ismerik az áldozathozatal édességét, örömet. Nem tudnak önnönmagukról saját akaratjukról, dédelgetve szeretett «én»-jükéről lemondani.

De hogyan lehet magunkban az áldozathozatal szellemét újra felébreszteni? Mgr Gray Anthédon nagy püspöke Szent Józsefről írt művében találjuk meg gyönyörűen leírva azt az áldozathozatal szellemét, amely a keresztény család újjáépítéséhez nélkülözhetetlen.

Szent József példáját hozza elő, akinek szelleme áldozathozatallal volt telítve. A róla írt lapok jobban mint bármi más, fogják legjobban lelki szemeink elé varázsolni Szent József életét, hogy töltsön be Szent József mint a Szent Család feje, Jézus fenntartója, a nevelő Atya felségesen szép és nagy hivatását.

Ha belémélyedünk ez oly ékesen előadott igazságba, Szent József hónapjának ünnepi szellemét mindjárt jobban fogjuk magunkévá tenni. A liturgiai év e szakában, amikor az Anyaszentegyház szemünk elé hozza Urunk, Megváltónk Passióját, Szentkeresztjét, jobban fogjuk megérteni az isteni kapcsolatot, amely a Keresztes Betlehem között van, mindkettő Istenünk nagy szeretetének titka, mely megőrkíti az áldozatos élet szentségét, oltáraink imálandó Szentségében és szívünk mélyéből fogjuk tudni Aquinói Szent Tamással együtt remek himnuszát énekelni.

•Se nascens dedit socium
Convalescens in edulium
Se moriens in pretium
Se regnans dat in praemium. •

Ó Szent József! Te, akinek megadatott az Istenember életének meghittségében élni, aki a felséges Anya után jobban mint bárki más, behatolhattál a Szentek Szentjének Jézus Krisztusnak lelkébe, esd ki nekünk azt az utólérhetetlen nagyértékű ajándékot, hogy megizlelhessük úgy a Szent Eucharisziában, mint Betlehem jászolában fekvő, számkivetésünk hűséges kísérőjét, a Kálvárián a mi megváltásunk zálogát, a Cenaculumban a mi isteni táplálékunkat, addig is, amíg jutalmunkat az örök élet üdvösségében meg kapjuk.

Nemo.

A Központból. Választmányi ülés febr. 10-én volt az Országos Központban. *Dr. Mészáros János* prelátus, országos főigazgatónk a Szent Imre-jubileummal kapcsolatos tennivalókról beszélt, különösen kiemelve a legközelebbi feladatot: a fővárosban, nagyhéten tartandó missziókra minél több olyan lelket megnyerni, akikben nem él az Isten kegyelme. Megemlékezett két halálesetről: az egyik az ügyvezető-igazgatót tartja távol a gyűlésről, mert édesanyját vesztette el, a másik pedig Éber Józsefné főterjesztőnek elvesztése. Előbbinek emlékét azért öröklítjük meg jegyzőkönyvben, mert fiában hűséges munkást adott az Oe.-nek, Éber Józsefnében pedig mindig csodálattal tiszteltük azt az áldozatos

munkásságot, amellyel ő résztvett minden jótékony célú akcióban. Vezető szerepet vitt a Szent Vince-egyesületben, résztvett a Patronage és Szociális Missziótársulat munkájában, de a legnagyobb odaadása és szeretete az Oe.-nek szólt. A legméltóságosabb Oltáriszentség előtt merítette azt a páratlan kitartást és türelmet, amellyel hosszú és rendkívül fájdalmas betegségét viselte. Az orvosok kénytelenek voltak neki kábítószeret adni, de ő nem kívánta, hogy ezeket folyton adják, sőt óhajtotta, hogy egypár órára szüneteljenek, hogy érezze a nagy fájdalmakat és mindig más-más szándéokra ajánlhassa fel azokat.

Szentmisét febr. 13-án 9 órakor ajánlottuk fel érte az Örökimádásban.

Temetésén a Központot Hergert H. Szeréna úrnő képviselte, mert ugyanazon órában a Központban ünnepélyes tagfelvétel volt.

Az Örökimádás-templom Ielkésze ezúton is hálásan köszöni az Oltár-egylet tagjainak és a templomot látogató híveinek a részvételnek azt a bensőséges megnyilvánulását, amelyet Istenben boldogult édesanyja jan. 31-iki elhalálózása és főképen a febr. 9-iki rekviem alkalmával kétszáz — az elhúnytért felajánlott — szentáldozással kifejezni szívesek voltak. Amerikában csak azt írják a pap édesanyjának sírjára: «Mother of a priest», «Egy papnak anyja», mert a hívek így el nem mennek külön imádság nélkül sírja mellett, oly nagyon megbecsülik azt az anyát, aki papot adott az Egyháznak. Ezt a megbecsülést látta elhúnyt édesanyja halálesetében a boldogult Ielkének nagy javára és saját bánata balzsamos vigasztalására az Örökimádás Ielkésze s azért végtelenül hálás érte.

Szent Imre-évi programból. *Missziók lesznek* húsvétot megelőzően a főváros összes plébániatemplomában; a középső ferencvárosi misszió az Örökimádásban fog lefolyni. A Szent Imre-év aug. 19-iki eucharisztikus kongresszusának egyik nagy-szerű terve egymillió szentáldozás felajánlása Szent Imre tiszteletére és a Szentatya szándékaira. Az Oltár-egylet tagjai okvetlen járjanak elől az apostolkodásban: a missziókra a vallásukat egészen elhanyagoló katolikus testvéreinket iparkodjunk megnyerni, a szentáldozásra pedig

— mely aug. 15—20-ig végezhető — mindenkit föl szólíthatunk és összegyűjtve a jelentkezőket küldjük be ápr. 15-ig az eucharisztikus központba, Budapest, IX., Üllői-út 77.

Az oltár-egyleti útmutató szerint a tagdíjnak nevezett évi alamizsnak sohasem használhatók fel a fióktár-egyesület saját céljaira, hanem teljes egészükben a Központba küldendők. Ahol valami helyi szükségleten akar segíteni a fióktár-egyesület, ott a szükségeset vagy a Központtól kéri az egyházmegyei Oe. igazgatón keresztül december 1-ig beadott kérvényben, vagy külön gyűjtésből teremti elő a szükséges összeget. Előbbit teszik olyan helyen, ahol a templom és a hívek olyan szegények, hogy maguk meg nem tudják szerezni az istentisztelethez szükséges tárgyakat.

Szödligeten nagy öröme érte az Oltár-egyesület tagjait: a váci püspök úr megengedte, hogy karácsony éjjeli miséjétől kezdve állandóan őriztessek a legméltóságosabb Oltáriszentség a szödligeti templomban. Szödligeten eddig is buzgó szeretet övezte a szentségi Jézust, amikor a szentmisék alkalmával az oltáron megjelent, de ezután még nagyobb lesz a hívők ragaszkodása és buzgó-sága, mert most már állandóan kö-zöttük lakik.

Lelkigyakorlatos házunkban (IX., Üllői-út 77.) február 5—9-ig munkásleányoknak, 24—28-ig munkásnőknek voltak, márciusban pedig 5—9-ig az iparos osztályhoz tartozó nőknek, 10—15-ig a Keresztény Anyáknak, 19—23-ig hivatalnoknőknek, 30—ápr. 3-ig iparostanonclányoknak lesznek lelkigyakorlataik.

Több beszámoló hírt a jövő számban.